ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 21ης Ιανουαρίου 1987 *

Στην υπόθεση 268/84,

Ferriera Valsabbia SpA, με έδρα το Odolo (Brescia) της Ιταλίας, παρισταμένη διά του διευθύνοντος συμβούλου της Giovanbattista Brunori, εκπροσωπούμενη και επικουρούμενη από τον Francesco Masperi, δικηγόρο Brescia, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Ernest Arendt, 34, rue Philippe-II, Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης C (84) 1409/3 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 1984, με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο λόγω υπερβάσεως της ποσόστωσης της παραγωγής της σε προϊόντα της κατηγορίας V που της είχε επιτραπεί να διαθέσει στην κοινή αγορά κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1982,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους T. F. O'Higgins, πρόεδρο τμήματος, O. Due και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση η οποία συμπληρώθηκε με την προφορική διαδικασία που έλαβε χώρα στις 13 Μαρτίου και 23 Σεπτεμβρίου 1986,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Οκτωβρίου 1986,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Νοεμβρίου 1984, η εταιρία Ferriera Valsabbia SpA (στο εξής: Valsabbia), με έδρα το Odolo (Brescia) της Ιταλίας, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 1984, με την οποία της επιβλήθηκε πρόστιμο ύψους 70 875 ECU λόγω υπερβάσεως του τμήματος εκείνου της ποσόστωσης της παραγωγής της σε χάλυβα που της είχε επιτραπεί να διαθέσει στην κοινή αγορά κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1982, όσον αφορά τα προϊόντα της κατηγορίας V (ράβδοι σκυροδέματος κυκλικής διατομής).

2 Η εν λόγω απόφαση θεσπίστηκε με βάση την απόφαση 1831/81/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1981 (ΕΕ L 180, σ. 1) (στο εξής: γενική απόφαση), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1832/81/ΕΚΑΧ, της 3ης Ιουλίου 1981 (ΕΕ L 184, σ. 1), τέλος δε με την απόφαση 533/82/ΕΚΑΧ, της 3ης Μαρτίου 1982 (ΕΕ L 65, σ. 6)· με τη γενική αυτή απόφαση ανανεώθηκε η ισχύς του συστήματος ποσοστώσεων, το οποίο και επεκτάθηκε από 1ης Ιουλίου 1981 σε άλλα προϊόντα σιδήρου και χάλυβα μεταξύ των οποίων και τα προϊόντα της κατηγορίας V.

3 Όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, η εταιρία Valsabbia υπερέβη το τμήμα των ποσοστώσεων που αφορούσαν τα προϊόντα της κατηγορίας V και που της είχε επιτραπεί να διαθέσει στην κοινή αγορά κατά 979 τόνους το πρώτο εξάμηνο του 1982 και κατά 1 239 τόνους το δεύτερο εξάμηνο του 1982, ήτοι υπέρβαση συνολικού ύψους 2 218 τόνων. Κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, τα αποθέματα της εταιρίας σε προϊόντα της κατηγορίας V ανέρχονταν στις 30 Ιουνίου 1981 σε 1 273 τόνους, η αφαίρεση των οποίων από τους πλεονάζοντες 2 218 τόνους σήμαινε υπέρβαση κατά 945 τόνους.

4 Αντίθετα, η εταιρία Valsabbia ισχυρίζεται ότι, κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία, είχε ως απόθεμα, εκτός των αναφερόμενων με την απόφαση 1 273 τόνων, ποσότητα 4 749 τόνων, στη διάθεση των οποίων προέβη, εκτός της κοινής αγοράς, και συγκεκριμένα στην ελβετική εταιρία Philipp Brothers (Zug), μετά τις 30 Ιουνίου 1981.

5 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται το ιστορικό της διαφοράς, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω, παρά μόνον καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

6 Πρέπει καταρχάς να αναγνωριστεί ότι η εταιρία Valsabbia επικαλείται ρητώς δύο μόνο λόγους και συγκεκριμένα, αφενός, την παράβαση ουσιώδους τύπου, αφετέρου δε, επικουρικώς, την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της επιείκειας κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου. Αναπτύσσοντας πάντως ορισμένα πραγματικά περιστατικά και επιχειρήματα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου που επικαλείται, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται στην πραγματικότητα ότι η Επιτροπή παρεξέκλινε από τη γενική πρακτική που ακολουθούσε, υπολογίζοντας το ύψος του αποθέματος από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του συστήματος των ποσοστώσεων.

7 Στη συνέχεια, πρέπει να παρατηρηθεί καταρχάς ότι, όπως προκύπτει από τις διευκρινίσεις που παρεσχέθησαν κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας καθώς και από τα έγγραφα που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, οι ειδικοί που ανέλαβαν τη λογιστική καταμέτρηση του αποθέματος κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος της γενικής αποφάσεως, υπολόγισαν το απόθεμα με βάση οριστικά τιμολόγια. Στη συνέχεια πάντως, η εταιρία Valsabbia δεν ενέμεινε περαιτέρω στον ισχυρισμό της, σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένο υπολογισμό, δεδομένου ότι συνυπολόγισε δύο φορές ορισμένες παραδόσεις που προορίζονταν για την εταιρία Philipp Brothers, και συγκεκριμένα μία φορά σύμφωνα με προτιμολόγια που εκδόθηκαν το πρώτο τρίμηνο του 1981 με αποκλειστικό σκοπό τη λήψη τραπεζικής πιστώσεως και μια δεύτερη φορά με βάση δελτία που εκδόθηκαν για τις παραδόσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια του δεύτερου εξαμήνου του 1981.

8 Το αντικείμενο της προκείμενης υπόθεσης περιορίζεται λοιπόν στον υπολογισμό του αποθέματος που υπήρχε κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος της γενικής αποφάσεως σχετικά με τα προϊόντα της κατηγορίας V, αφορά δε το αν οι ποσότητες, που διατέθηκαν στην εταιρία Philipp Brothers κατά τη διάρκεια του δεύτερου εξαμήνου του 1981 και που ανέρχονταν σε 4 749 τόνους, έπρεπε να ληφθούν ή όχι υπόψη κατά τον υπολογισμό του αποθέματος.

9 Η Valsabbia ισχυρίζεται ότι η παράδοση των ποσοτήτων αυτών έπρεπε να ληφθεί υπόψη λόγω του ότι τελικά πραγματοποιήθηκε κατά το δεύτερο εξάμηνο του 1981,

γεγονός που προκύπτει από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν στο Δικαστήριο και που δεν αμφισβητεί η Επιτροπή.

10 Για να δικαιολογήσει το γεγονός ότι δεν συμπεριέλαβε τις ποσότητες αυτές κατά τον υπολογισμό του αποθέματος, η Επιτροπή προβάλλει τρία επιχειρήματα:

— λόγω των ανεπαρκών λογιστικών στοιχείων της εταιρίας Valsabbia και ύστερα από αίτημα της ίδιας της επιχείρησης στο παρελθόν υπολόγιζε το απόθεμα κατά κανόνα με βάση τα τιμολόγια και όχι τα δελτία παραδόσεως,

— τα εμπορεύματα που παραδόθηκαν μετά τις 30 Ιουνίου 1981 στην επιχείρηση Philipp Brothers δεν αποτελούσαν πλέον τμήμα του αποθέματος που υφίστατο κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος της γενικής αποφάσεως, αλλ' είχαν αφαιρεθεί από αυτό και βρίσκονταν ήδη στη διάθεση της εταιρίας για την οποία προορίζονταν,

— οι εν λόγω παραδόσεις αφορούσαν τρίτες χώρες και κατά συνέπεια στερούνται σημασίας όσον αφορά την υπέρβαση του τμήματος των ποσοστώσεων παραγωγής που μπορούν να διατίθενται στην κοινή αγορά.

11 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα της Επιτροπής, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η τελευταία δεν είχε κανένα λόγο να παραλείψει τις παραδόσεις που έγιναν μετά την έναρξη ισχύος της γενικής απόφασης με μόνη αιτιολογία το ότι τα τιμολόγια που εξέδιδε η εταιρία Valsabbia έφεραν προγενέστερη της ενάρξεως ισχύος ημερομηνία και τούτο για τον επιπρόσθετο λόγο ότι η Επιτροπή διέθετε τότε όχι μόνο οριστικά τιμολόγια αλλ' επίσης και δελτία παραδόσεως, από τα οποία προκύπτει ότι οι παραδόσεις στη Philipp Brothers έγιναν πράγματι κατά τη διάρκεια του δεύτερου εξαμήνου του 1981.

12 Όσον αφορά τη δεύτερη αντίρρηση, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η εταιρία Valsabbia είχε συμβατική υποχρέωση έναντι της Philipp Brothers να διατηρεί χωριστά από το συνολικό απόθεμα και να θέτει στη διάθεση της τελευταίας τα εμπορεύματα που επρόκειτο να της παραδώσει. Πάντως, κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής αναγνώρισε ότι πρόκειται για εμπόρευμα κατά γένος ορισμένο και επομένως αντικαταστατό. Επιπλέον απεδέχθη ότι δεν είχε διενεργηθεί κανένας ειδικός έλεγχος σχετικά με το αν τα προοριζόμενα για τη Philipp Brothers προϊόντα είχαν αποθηκευτεί χωριστά, ενώ δεν αμφισβήτησε ότι το εμπόρευμα αυτό δεν είχε ακόμα εξατομικευθεί στις αποθήκες της εταιρίας Valsabbia.

13 Από τις σκέψεις που προηγήθηκαν προκύπτει ότι η απλή σύναψη της συμβάσεως πωλήσεως με τη Philipp Brothers χωρίς αποχωρισμό των εμπορευμάτων που προορίζονταν να της παραδοθούν δεν αποκλείει τη δυνατότητα οι αντίστοιχες ποσότητες να εξακολουθούν να είναι αποθηκευμένες, αντίθετα προς τις συμβατικές υποχρεώσεις της Valsabbia, ούτε σημαίνει ότι οι παραδόσεις προς τη Philipp Brothers που έγιναν κατά το δεύτερο εξάμηνο του 1981 προέρχονταν από το εν λόγω απόθεμα και όχι από την τρέχουσα παραγωγή του δεύτερου εξαμήνου. Κατά συνέπεια, η σχετική αντίρρηση της Επιτροπής είναι απορριπτέα.

14 Τέλος, όσον αφορά την αντίρρηση η οποία συνίσταται στο ότι οι επίδικες παραδόσεις προορίζονταν για τρίτη χώρα, πρέπει καταρχάς να παρατηρηθεί ότι η γενική απόφαση δεν ρυθμίζει το ζήτημα αν το υφιστάμενο κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος της εν λόγω απόφασης απόθεμα πρέπει να προστεθεί ή όχι στο τμήμα των ποσοστώσεων παραγωγής που μπορούν να διατεθούν στην κοινή αγορά. Πάντως, όπως διευκρίνισε η ίδια κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, η Επιτροπή ακολουθεί γενική πρακτική σύμφωνα με την οποία τηρεί ανεκτική στάση κατά την εφαρμογή του συστήματος των ποσοστώσεων υπό την έννοια ότι η επιχείρηση μπορεί πέραν της ποσόστωσης παραδόσεως να παραδώσει τις ποσότητες που είναι αποθηκευμένες κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος του συστήματος είτε στις τρίτες χώρες, είτε στην κοινή αγορά.

15 Συνακόλουθα, προκειμένου να αποφύγει οποιαδήποτε άνιση μεταχείριση, η Επιτροπή οφείλει να εφαρμόσει την εν λόγω γενική πρακτική σε κάθε ατομική περίπτωση, εκτός αν αντικειμενικοί λόγοι δικαιολογούν διαφορετική μεταχείριση.

16 Από τις παραπάνω σκέψεις συνάγεται περαιτέρω ότι η εταιρία Valsabbia είχε το δικαίωμα να παραδώσει στην κοινή αγορά, πέραν του τμήματος των ποσοστώσεων παραγωγής που μπορούσε να διαθέσει σ' αυτή, τις ποσότητες που ήταν αποθηκευμένες κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος της γενικής αποφάσεως και ότι δεν της απαγορευόταν να αφαιρέσει τις ποσότητες που παρέδωσε στη Philipp Brothers κατά τη διάρκεια του δεύτερου τριμήνου 1981 από την τρέχουσα παραγωγή του εν λόγω εξαμήνου.

17 Χωρίς να συντρέχει λόγος εξετάσεως των λοιπών λόγων που προέβαλε η εταιρία Valsabbia, πρέπει, συνεπώς, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

18 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Σεπτεμβρίου 1984, σχετικά με την επιβολή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προστίμου στην εταιρία Valsabbia.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

O'Higgins Due Bahlmann

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιανουαρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

T. F. O'Higgins